

Urodził się 30.05.1908 r. w Warszawie. W Piastowie od 1912 r. przy ul. Gościnnej (obecnie Zbyszka Gęsickiego ps. "Juno"). Ostatnio w Warszawie przy ul. Magiera.

Ukończył Szkołę Powszechną Nr 1 im. Stanisława Staszica w Piastowie. W latach 1924-28 uczęszczał najpierw do Szkoły Technicznej przy Muzeum Rzemiosła i Sztuk Stosowanych w Warszawie przy ul. Chmielnej, następnie do Szkoły Rzemiosł Artystycznych przy ul. Kredytowej i Waliców w Warszawie. W roku 1966 ukończył Oficerską Szkołę Pożarnictwa w Warszawie z tytułem Oficera Korpusu Techniki Pożarniczej. Służbę ukończył w stopniu podpułkownika pożarnictwa.

Pracę zawodową rozpoczął w 1928 r. w Fabryce WYROBÓW SREBRNYCH I PLATEROWANYCH "Fragetta" w Warszawie. Później pracował jako rzemieślnik w piastowskich zakładach Fryderyka Millera "Tudor" i "Piastów". Był tam także delegatem robotniczym. Za jedno ze swych ostrych wystąpień przeciwko dyrekcji został w 1938 r. zwolniony z pracy. Po II wojnie światowej wstąpił do Ludowego Wojska Polskiego. Uczestniczył w akcjach grupy operacyjnej MON na Ziemiach Zachodnich przyczyniając się do rewindykacji mienia polskiego. 24 grudnia 1945 r. został awansowany do stopnia kapitana; w tym czasie wydatnie wspomagał sprzętowo piastowską OSP.

Od 26.11.1951 r. do 31.01.1960 r. był zatrudniony w Dyrekcji Naczelnej Funduszu Wczasów Pracowniczych CRZZ, kolejno na stanowiskach: starszego inspektora ochrony przeciwpożarowej i BHP, zastępcy kierownika Wydziału Głównego Mechanika. W tym czasie był także ławnikiem sądowym. W latach 60. i 70. przewodniczył Radzie Zakładowej Związków Zawodowych Okręgu Warszawskiego LWP; w 1967 r. był delegatem na VIII Krajowy Zjazd Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych. Łącząc służbę wojskową z pożarniczą przez wiele lat kontrolował jednostki jako starszy inspektor ochrony przeciwpożarowej Warszawskiego Okręgu Wojskowego.

W 1918 r. wstąpił do Związku Harcerstwa Polskiego, rozpoczynając obszerny i barwny rozdział swojego życia związany z działalnością społeczną. Od 1923 r. należał do I Piastowskiej Pożarnej Drużyny Harcerskiej im. hetmana Stefana Czarnieckiego. Ponieważ sprawdził się jako utalentowany organizator, druhowie kilkakrotnie wybierali go na drużynowego tej sławnej drużyny. W latach 1931-34 odbył służbę wojskową w 6 p.p. Legionów w Wilnie, którą zakończył w randze plutonowego. Po powrocie wybrano Go do pełnienia funkcji naczelnika Ochotniczej Straży Pożarnej w Piastowie. Pełnił ją z dużym powodzeniem do 1945 r. Uchronił przed wywozem do Niemiec większość sprzętu pożarniczego OSP i zakładowej straży pożarnej Zakładów Akumulatorowych "Tudor" i Zakładów Kauczukowych "Piastów". Za Jego kadencji nastąpił dynamiczny rozwój piastowskiej jednostki zarówno w zakresie organizacyjnym jak i szkoleniowym. Wybudowano remizę strażacką i Dom Strażaka z salą widowiskowo - taneczną "Pochodnia". Strażacy pod dowództwem Zenona Jaworskiego waleśnie przyczynili się do zbudowania zaplecza rekreacyjno-sportowego miasta, szczególnie stadionu MKS "Piast". W czasie okupacji niemieckiej należał do zbrojnego podziemia. Uchronił wiele osób przed wywózką do Niemiec na roboty przymusowe. Z narażeniem życia opiekował się żydowską rodziną Jabłońskich.

Na emeryturze aktywnie działał w Terenowym Harcerskim Kręgu Seniorów oraz w Klubie Seniorów byłych Harcerzy i Pożarników w Piastowie. Współpracował również z

Towarzystwem Przyjaciół Piastowa, którego był członkiem wspierającym, przy opracowywaniu Historii Straży Pożarnych w Piastowie.

Został odznaczony m.in.: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanckim, dwukrotnie Złotym Krzyżem za Zasługi dla Pożarnictwa, Medalem TKKF.

W Złotej Księdze Miasta Piastowa czytamy: W latach 1920-26 należał do I Utrackiej Drużyny Harcerskiej, w latach 1926-38 (z przerwą na służbę wojskową - przyp. P.K.) był drużynowym 21 Mazowieckiej Drużyny Pożarniczo - Harcerskiej oraz Naczelnikiem OSP (w latach 1934 - 45 - przyp. P.K.). Inspirator budowy w latach 1936-39 Remizy Strażackiej i Domu Strażaka. W latach okupacji działał w konspiracji, narażał życie przechowując rodzinę żydowską. W 1945 r. wstąpił do LWP, następnie ukończył Oficerską Szkołę Pożarniczą. Uzyskał stopień podpułkownika pożarnictwa. Obecnie jest członkiem Terenowego Harcerskiego Kręgu Seniorów i Klubu Seniorów byłych Harcerzy i Pożarników w Piastowie.

Honorowe Obywatelstwo Miasta Piastowa otrzymał w lipcu 1986 r.

Zmarł w roku 2002 w Warszawie.